ननुत्रिकालज्ञस्त्वंकथंमत्प्रपंचंनजानासि जानासिचेत्कथमगुणप्रवाहंब्रवीषितत्राह त्वामिति ईश्वरमन्यस्यवशयितारंस्वाश्रयमन्यस्यअवशम् अतःआत्ममायया आत्माधीनयामायया विनिर्मिताअशेषविशेषामहदाद्याःयादवादिरूपावाकल्पनायेनतंधुर्यंश्रेष्ठंनतोऽस्मीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ननुनारदेनव्योमवधोनदृष्टस्तत्कथंव्योमवधप्रसक्तिरितितत्रोच्यते प्रातरेवकेशिवधानंतरंनारदेनोक्तमंगीकृत्यपुनस्तथैवपशून्पालयता व्योमोहतः यद्वाव्योमवधःपूर्वमेवदत्तोऽपि वेषधारिवधप्रसंगादत्रोच्यतइतिद्रष्टव्यम् केचित्पुनःशंखचूडवधात्पूर्वमेवपठंतिच तमाह एकदेति

त्वामीश्वरंस्वाश्रयमात्ममायया विनिर्मिताशेषविशेषकल्पनम्॥ क्रीडार्थमद्यात्तमनुष्यविग्रहंनतोऽस्मिधुर्यं यदुवृष्णिसात्वताम्॥ २४॥ श्रीशुकउवाच एवंयदुपतिंकृष्णंभागवतप्रवरोमुनिः॥ प्रणिपत्याभ्यनुज्ञातोययौतद्दर्शनोत्सवः॥२५॥ भगवानपिगोविंदोहत्वाकेशिनमाहवे॥ पशूनपालयत्पालैःप्रीतैर्व्रजसुखावहः॥ २६॥ एकदातेपशून्पालाश्चारयंतोद्रिसानुषु॥ चक्रुर्निलायनक्रीडाश्चोरपालापदेशतः॥२७॥ तत्रासन्कतिचिच्चोराःपालाश्चकतिचिन्नृप॥ मेषायिताश्चतत्रैकेविजह्रुरकुतोभयाः॥ २८॥ मयपुत्रोमहामायोव्योमोगोपालवेषधृक्॥ मेषायितानपोवाहप्रायश्चोरायितोबहून् ॥ २९॥ गिरिदर्यांविनिक्षिप्यनीतंनीतंमहासुरः॥ शिलयापिदधेद्वारंचतुःपंचावशेषिताः॥ ३० ॥ तस्यतत्कर्मविज्ञायकृष्णःशरणदःसताम्॥ गोपान्नयंतंजग्राहवृकंहरिरिवौजसा॥ ३१ ॥ सनिजंरूपमास्थायगिरींद्रसदृशंबली ॥ इच्छन्विमोक्तुमात्मानंनाशक्नोद्ग्रहणातुरः॥३२॥ तंनिगृह्याच्युतोदोर्भ्यांपातयित्वामहीतले॥ पश्यतांदिविदेवानांपशुमारममारयत्॥३३॥ गुहापिधानंनिर्भिद्यगोपान्निःसार्यकृच्छ्रतः॥ स्तूयमानःसुरैर्गोपैःप्रविवेशस्वगोकुलम्॥ ३४॥ इति०भा० महापुराणेदशमस्कंधेव्योमासुरवधोनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः॥ ३७॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ मेषायितान्मेषवदाचरितान् स्वयंचोरवदाचरितःसन्नपोवाह अपकृष्यनिनाय ॥ २९ ॥ पिदधेछादितवान् ॥ ३० ॥ शरणदः आश्रयप्रदः हरिः सिंहइव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पशुमारंपशुमारोयथाभवतितथा अनिश्वासमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ भुविगोपैःस्तूयमानउपरिवैमानिकैः देवैरिति ॥३४॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥